

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

گزارش ماهانه آوریل ۲۰۲۰

پرستاران در خط مقدم نبرد
با سیر صعودی ابتلا به کووید ۱۹؛
بحران در زندانها و بی عملی رژیم

پرستاران در خط مقدم نبرد با سیر صعودی ابتلا به کووید ۱۹؛

بحران در زندانها و بی عملی رژیم

همانطور که در دهه آخر ماه مارس از سوی دبیرکل و مدیرکل بخش زنان سازمان ملل متحد خاطر نشان شد، پاندمی کووید ۱۹ نابرابری جنسیتی را تشدید کرده و زنان را تحت فشار هرچه بیشتر قرار داده است.

مدیرکل بخش زنان ملل متحد گفت «اکثریت کارکنان بهداشت و درمان زنان هستند و این آنها را در معرض بالاترین تهدیدات قرار می دهد. اکثریت آنها بچه دارند و مسئول مراقبت از خانواده شان می باشند. آنها بار اصلی مراقبت را به دوش می کشند که حتی در مواقع عادی نیز به نحو نامتناسبی بالا است.»

این دقیقاً توصیف وضعیت پرستاران و کارکنان بهداشت و درمان در ایران است که اکثریت آنها را زنان تشکیل می دهند.

سه ماه پس از شیوع ویروس کرونا در ایران، ابتلا به این بیماری هنوز شیب صعودی دارد. بر اساس گزارشاتمی که به دست مقاومت ایران رسیده است، تا زمان تنظیم این گزارش، نزدیک به ۴۰ هزار نفر در ایران جان خود را در اثر بیماری کووید ۱۹ از دست داده اند.

با توجه به پنهانکاری رژیم در رابطه با ابعاد واقعی شیوع بیماری، پرستاران و کارکنان بهداشت و درمان در ایران بار اصلی مبارزه با شیوع کرونا را به دوش می کشند.

همینطور در زندانها، رژیم با سوء استفاده از زندانیان را تحت سرکوب بیشتری قرار داده است و آنها را در شرایط فوق العاده غیربهداشتی و متراکم محبوس کرده بدون اینکه تجهیزات حفاظتی و حداقل های نیازهای بهداشتی شان را تأمین کند. اینها موضوعاتی است که در مرور این ماه شرایط زنان در ایران به آنها خواهیم پرداخت.

فرسودگی پرستاران و کادر درمانی

ایران تا قبل از شیوع ویروس کرونا دچار کمبود شدید پزشکی و پرستار و کادر درمانی بود که به فاصله زیادی زیر استانداردهای جهانی قرار داشت. در حال حاضر بیمارستان های ایران بیش از حد ظرفیت شان بیمار پذیرش می کنند و همه پرستاران و پزشکان فرسوده شده اند. مرگ و میر و ابتلای تعداد زیادی از کادرهای درمانی و پزشکان و پرستاران فشار را بر روی افراد باقیمانده چندبرابر کرده است در حالی که ۳۰ هزار پرستار بیکار در ایران وجود دارد. (سایت حکومتی باشگاه خبرنگاران جوان - ۱۷ آبان ۱۳۹۸)

مصطفی معین، رئیس شورای عالی نظام پزشکی، در نامه ای به رئیس جمهور رژیم نوشت: «خستگی و فرسایش جسمی و روانی کادرهای تشخیصی - درمانی کیفیت درمان بیماران را مورد تهدید قرار میدهد.»

رئیس نظام پرستاری زنجان، فریدون اسکندری، در مورد ابتلای پرستاران در استان زنجان خبر داد، «هم اکنون به مرحله کنترل

بیماری کرونا نرسیده ایم. ۷۰ درصد کادر درمانی در بیمارستان ها را پرستاران تشکیل می دهند که خدمات رسانی به بیماران در این ایام آنان را دچار خستگی کرده به طوری که پیک مجدد بیماری می تواند فاجعه آفرین باشد.» (خبرگزاری رسمی ایرنا - ۳ اردیبهشت ۱۳۹۹)

یک پرستار شاغل در بیمارستان قزوین گفت، «کادر درمانی خسته شده اند... ما داریم دانه دانه مریض می شویم و از پا می افتیم و بار کار آنها روی ما می ریزد. ما دوباره یک پیک خیلی شدیدی را ممکن است داشته باشیم (این جدی است).»

کمبود و نبود تجهیزات پزشکی از علل آمار بالای ابتلا و مرگ و میر کادر درمانی

یکی از علل جدی آمار بالای ابتلا و مرگ و میر در میان پزشکان و پرستاران و کادر درمانی در ایران، عدم تأمین تجهیزات پزشکی مورد نیاز برای بیمارستان ها بوده است.

محمد شریفی مقدم، دبیرکل خانه پرستاران در این باره اعتراف کرد، «تمهیدات لازم را برای حفظ سلامت پرستاران فراهم نکرده اند. از کمبود ماسک و دستکش و گان و سایر تجهیزات گرفته تا رفع کمبود نیروی پرستاری که پرستاران را مجبور کرده از تعداد بیشتری از بیماران مبتلا به کرونا در بیمارستان ها مراقبت کنند.» (سایت حکومتی سلامت نیوز - ۲۸ اسفند ۱۳۹۸)

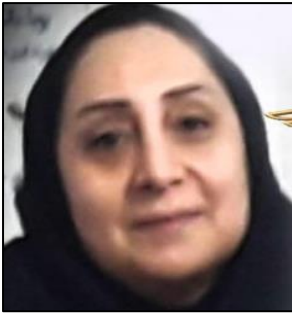

تلویزیون فاکس نیوز گفتگو با یک پرستار در ایران را پخش کرد که می گفت: «ما همه الزاماتی که خودمان داریم را باید برای بیماران استفاده کنیم، کاری نمی توانیم بکنیم. هر چقدر که داریم استفاده می کنیم، ولی کاری نمی توانیم بکنیم وقتی که هیچ حفاظتی وجود ندارد باید بدون آن کار کنیم. ما باید بیماران را بدون حفاظت و روپوش بیمارستانی جا بجا کنیم.» (فاکس نیوز - ۹ فروردین ۱۳۹۹)

بسیاری از پرستاران و پزشکان به دلیل کمبود و کیفیت پایین لباسهای حفاظت شخصی قادر به تعویض لباسهای خود نیستند. آنها مجبورند ساعت های طولانی کار کنند بدون اینکه بتوانند غذا و آب بخورند، یا حتی از دستشویی استفاده کنند زیرا نمی توانند لباسهای خود را درآورده و دوباره بپوشند.

بنا به یک گزارش از شهر خوی در روز ۱۱ فروردین ۱۳۹۹، در بیمارستان های شهر خوی ماسک ساده جراحی برای کار پرستاران وجود ندارد و آنها مجبور هستند شخصاً در داروخانه ها در پی تهیه الزامات بهداشتی و ماسک برای خودشان باشند. اما رژیم از این هم فراتر رفته و در یک اقدام غیرانسانی، برای عادی نشان دادن شرایط در برخی بیمارستانها به پرستاران دستور داده شده که لباسهای حفاظتی خود را نپوشند. یک شاهد عینی از بیمارستان میلاد تهران گفت مقامات بیمارستان لباس های حفاظتی را از پرستاران گرفته اند و به پرستاران دستور داده اند که با فرم عادی به سر کار بروند! آنها اجازه ندارند جایی مطرح کنند که بیمار به کرونا مبتلاست و یا علت فوت را بیماری کرونا ثبت کنند. تا به حال ۳۵ نفر از پرستاران بیمارستان میلاد به کرونا مبتلا شده اند.

اسامی پرستاران جانباخته

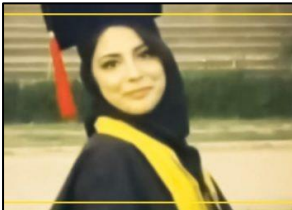

طی ماه اخیر تعداد بیشتری از پرستاران در اثر ابتلا به کرونا جانانشان را از دست دادند.
شهربانو جعفری پرستار مرکز بهداشتی درمانی روستایی زیار در استان گیلان مشغول به خدمت بود که جان خود را از دست داد.

آریا سیگارودی کارشناس بهداشت خانواده در مرکز بهداشت شهرستان ساری و از کارمندان دانشگاه علوم پزشکی مازندران روز ۱۸ فروردین جان خود را از دست داد.

کیمیا محمدی پرستار بیمارستان بهارلو تهران روز ۱۹ فروردین ۹۹ بر اثر ابتلا به کرونا درگذشت. همچنین پرستاران دیگری مانند اشرف مملی از پرسنل بیمارستان در تهران، رقیه رونقی، بهروز در شهرستان صومعه سرا، سارا عزیزی پرستار ۲۸ ساله بیمارستان خانواده ارتش در تهران، طاهره اسماعیلی از قم از کادر درمانی بودند که طی ماه گذشته پس از ابتلا به کرونا جان باختند. روز ۸ فروردین نیز

گزارش شد دو پرستار که نام آنها مشخص نشده، در آستارا در استان گیلان جان باختند. همچنین دکتر نیلوفر اسماعیل بیگی، پزشک عمومی در تهران و دکتر شیرین روحانی راد، پزشک در پاکدشت در میان پزشکانی هستند که جان خود را در جریان مقابله با ویروس کرونا از دست دادند.

ابتلای پرستاران و کادر درمانی فاجعه ای جبران ناپذیر

به رغم پنهانکاری رژیم در رابطه با ابتلای کادر درمانی، برخی گزارشات منتشر شده از داخل ایران حاکی است که حدود ۲۳۰۰ نفر از پرستاران، پزشکان و کادر درمانی در ایران به کووید ۱۹ مبتلا شده و یا فوت کرده اند.

مقامات مختلف رژیم به ابتلای ۹۰ تن از کادر پزشکی آذربایجان شرقی، ۴۰ نفر از پرسنل و پرستاران یکی از بیمارستان های شهر سقز، حدود ۳۵۰ نفر از کادر درمان استان گلستان، ۱۰۷ نفر از کارکنان بخش های مختلف بهداشتی، درمانی و ستادی حوزه سلامت استان کرمانشاه، ۲۵۰ نفر از کادر درمانی استان اصفهان، ۵۰ تن از پرستاران بیمارستانهای دولتی و خصوصی زنجان، ۱۷۰ پزشک و پرستار در قم، ... اعتراف کرده اند.

روز ۱۴ اسفند ۹۸، جبار کوچکی نژاد، عضو مجلس رژیم از رشت، گفت بر اثر شیوع کرونا «خیلی از پرستاران و پزشکان ما آلوده شدند و تعداد پرسنل به شدت کاهش پیدا کرده است و مداوا با مشکل مواجه شده است.»

اخراج پرستاران در بحبوحه بحران کرونا

خودداری رژیم ملایان از پشتیبانی بیمارستان ها و به طور خاص بیمارستان های خصوصی موجب ورشکستگی آنها و اخراج پرستاران شده است. در ماه های بهمن و اسفند ۹۸ و فروردین ۹۹، تعداد زیادی از پرستاران در بیمارستان های خصوصی ایران شغل خود را از دست داده اند.

یکی از بیمارستانهای خصوصی در تهران نیمی از ۱۲۰۰ پرسنل بیمارستان را برکنار کرد، زیرا این بیمارستان هیچ بودجه ای ندارد.

در یک بیمارستان خصوصی دیگر در تهران بیش از ۳۰ پرستار اخراج شدند.

خبرگزاری رسمی ایرنا روز ۱۹ فروردین گزارش کرد، خیلی از بیمارستان ها مجبور شدند

تعدیل نیرو کنند و با نیروهای خود خداحافظی کنند! برخی از اصلی ترین مشکلات مالی بیمارستان های خصوصی، عدم پرداخت شرکت های بیمه و سازمان تأمین امنیت اجتماعی دولت است.

در یک بیمارستان خصوصی در مشهد نیز ۳۰ پرستار شغل خود را از دست داده اند. (۲۶ فروردین ۱۳۹۹)

در بیمارستان میلاد تهران نیز در نظر دارند ۷۰ پرستار را به بهانه کوچک کردن بیمارستان اخراج کنند.

در یک نمونه تکانه دهنده، یک پرستار گفت، برخی از همکارانش که به ویروس کرونا مبتلا شده اند نیز اخراج شدند.

به نوشته روزنامه حکومتی شهروند، ۱۹ فروردین ۱۳۹۹، برخی از بیمارستان های خصوصی ورشکسته می شوند و بسیاری از پرستاران و پزشکان و کادر پزشکی شغل خود را از دست داده اند. شهروند در همین گزارش به نقل از یکی از پرستاران فاش ساخت، این پرستاران نمی توانند نسبت به اخراج خود و وضعیت اسفبار پیش آمده شکایت کنند زیرا شانس خود را برای اشتغال احتمالی مجدد از دست می دهند.

پیش از بحران کرونا نیز ایران با کمبود بین ۱۵۰ تا ۲۴۰ هزار پرستار مواجه بود. این اخراج ها موجب فشار هر چه بیشتری بر پرستاران و کادر درمانی بیمارستانها می شود.

فشار بیش از حد اقتصادی بر پرستاران

۸۰ درصد از پرستاران ایران را زنان تشکیل می دهند. حجم کار آنها بسیار سنگین است، اما حرفه آنها یکی از کم درآمدترین مشاغل در ایران است. اما همین حقوق ناچیز را هم آنها ماهها دریافت نمی کنند و وضعیت شغلی آنها به هیچ وجه پایدار نیست. پرستاران فقط از روی احساس مسئولیت انسانی خود و برای خدمت به مردم سر کار هستند.

وزارت بهداشت از پرستاران اخراج شده خواسته است تا با قراردادهای ۸۹ روزه به بیمارستان های دولتی بپیوندند تا کمبود پرسنل را جبران کنند. سیاست رژیم این است که به جای استخدام رسمی، کارمندان و از جمله پرستاران را با قراردادهای موقت سه ماهه استخدام می کند تا مجبور نباشد به آنها بیمه و مزایای دیگر پرداخت کند.

محمد میرزا بیگی، رئیس کل سازمان نظام پرستاری رژیم، میزان معوقات پرستاران را حداقل ۸ ماه و حداکثر ۲۲ ماه اعلام کرد. (سایت حکومتی آرمان ملی - ۱۲ دی ۱۳۹۸)

اخیراً رسانه های دولتی در گزارش از کار پرستاران و کارکنان دانشگاه های علوم پزشکی خبر دادند که معوقات و مطالبات پرستاران و کارکنان دانشگاه های علوم پزشکی با تأخیر ۸ الی ۱۴ ماهه مواجه می باشد! (سایت حکومتی سلامت نیوز- ۲۴ اسفند ۱۳۹۸)

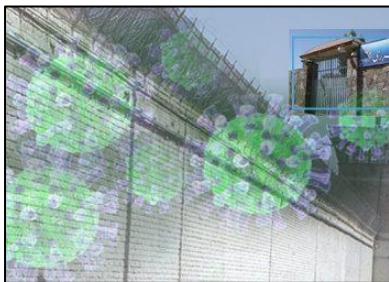
حقوق یک پرستار که در استخدام رسمی باشد با کلیه مزایا ماهانه ۳.۳ میلیون تومان (۲۲۰ دلار) است. اما بیشتر پرستاران ماهانه حدود ۲ میلیون تومان (۱۳۳ دلار) حقوق می گیرند و بسیاری از آنها حتی با کمتر از ۵۰۰۰۰۰ تومان (۳۳ دلار) بدون داشتن بیمه درمانی کار می کنند.

وضعیت وخیم زندان و فراخوان برای بازدید از زندانها در ایران

از سوی دیگر وضعیت زندانهای کشور از نظر شیوع کرونا بسیار وخیم است. مقاومت ایران تا کنون بارها به کلیه سازمان های حقوق بشری و بین المللی به ویژه شورای امنیت ملل متحد برای بازدید از زندانهای ایران و اقدام فوری برای آزادی زندانیان به ویژه زندانیان سیاسی فراخوان داده است.

وضعیت بهداشت و تراکم جمعیت در زندان های ایران به فاصله زیادی زیر استانداردهای جهانی قرار دارد و در رابطه با جلوگیری از گسترش ویروس و درمان و قرنطینه زندانیان اقدامی صورت نمی گیرد. رژیم ملایان نیز نه زندانیان را آزاد می کند و نه در رابطه با درمان و قرنطینه بیماران اقدامی می کند. این بی عملی مصداق شکنجه و زجر کش کردن زندانیان است.

زندان قرچک: بین ۲۰ تا ۱۰۰ زندانی مبتلا به کووید ۱۹

حدود ۲ هزار زندانی زن در قرچک نگهداری می شوند. شرایط بهداشتی در زندان قرچک حتی قبل از شیوع پاندمی وخامت بار بود. به گفته زندانیان زندان قرچک حتی برای مقابله با شپش هم امکاناتی نداشت و فقط سر زندانیان را می تراشیدند و با وایتکس شستشو می دادند. ولی بعد از شیوع کرونا نیز امکانات خاص بهداشتی در اختیار زندانیان قرار داده نشده است. بهداشتی داخل زندان ها امکانات ناچیزی دارند و ماسک و دستکش در زندان وجود ندارد.

به گفته یک زندانی که همین ماه قبل از قرچک آزاد شده بود بعضی از زنان با علائم تب به پرسنل زندان مراجعه می کنند، اما زندانبان ها در پاسخ به آنها می گویند «به تخت هایتان بروید و از روسری تان به عنوان ماسک استفاده کنید!»

فروشگاه زندان تنها یک قطعه صابون و یک پودر رختشویی در ماه برای هر زندانی در نظر می گیرد که در شرایط عادی هم پاسخگوی نیازهای یک زن زندانی نیست. فروشگاه زندان مواد بهداشتی و حتی خوراکی را به چندین برابر قیمت بیرون به فروش می رساند.

با توجه به اینکه رژیم ملاقات ها را هم ممنوع کرده است بدیهی است که زندانی بدون ملاقات، پولی برای خرید مایحتاج خود ندارد و متأسفانه سطح بهداشت را در زندان بیش از پیش کاهش داده است.

زندانهای که طی ماه گذشته از زندان قرچک آزاد شده اند از ابتلای «یک دکتر و یک پرستار بهداشتی» زندان و «دست کم ۲۰ نفر از زنان زندانی در بندهای ۵ و ۶» سخن گفته اند.

یکی از شاهدان گفت زندانیان مبتلا به کرونا را بدون هیچ دارو و پزشک و امکانات و دستگاه های تنفسی در اتاقک های ملاقات شرعی نگهداری می کنند، در حالیکه بسیاری از آنها دچار مشکلات تنفسی هستند.

به گزارش شاهدان عینی زنان زندانی مریض و غیر مریض همه با هم نگهداری می شوند. ۱۸۶ نفر در یک بند زندان محبوس هستند که به وسیله تخت کابین بندی شده است. در حال حاضر درهای کریدور روی زندانی ها بسته شده و زندانیان حق ندارند داخل کریدور رفت و آمد کنند. در بند مادران قرچک تعداد زیادی از بچه های زیر دو سال و مادران شیرده نگهداری می شوند. یک خبر جدیدتر حاکی از ابتلای ۱۰۰ زندانی به کرونا و نگهداری آنها در محوطه ای به نام «باشگاه زندان» می باشد.

صدور احکام جدید و افزودن بر شمار زندانیان سیاسی

در همین شرایط بعضی از زنان فعال مدنی برای اجرای حکم زندان احضار شده و برای گذراندن دوران محکومیت خود راهی زندان ها شده اند.

زندانی سیاسی کرد زینب جلالیان نیز در تاریخ ۱۹ اردیبهشت ۹۹ به طور ناگهانی از زندان خوی به زندان قرچک ورامین منتقل گردید.

طی ماه گذشته، زندانی سیاسی سمانه نوروزمرادی نیز با تمام شدن دوران مرخصی، به بند زنان زندان اوین بازگردانده شد.

وکیل نرگس محمدی که به زندان زنجان تبعید شده نیز از رد درخواست مرخصی و آزادی مشروط وی خبر داد.

خانم فاطمه سپهری که در زندان مشهد محبوس می باشد روز ۱۰ فروردین ۹۹، به تحمل ۳ سال و ۶ ماه زندان محکوم شد.

ماری محمدی زندانی عقیدتی و نوکیش مسیحی محبوس در زندان قرچک روز ۲۶ فروردین ۹۹ توسط دادگاه کیفری تهران به سه ماه و یک روز حبس و ۱۰ ضربه شلاق محکوم شد.

شورا فکری از شرکت کنندگان در مراسم یادبود قربانیان سقوط هواپیمای اوکراینی توسط دادگاه انقلاب آمل به ۶ ماه حبس تعزیری محکوم شد. همین دادگاه خانمها آزاده جوانی، آیدا جوانی و

فرشته محمودی را نیز به دلیل روشن کردن شمع در مراسم یادبود قربانیان هواپیما هر کدام به ۸ ماه حبس تعزیری محکوم کرد.

دادگاه بیرجند ۶ زن بهایی به نام های عطیه صالحی، فرزانه دیمی، نسرین قدیری، بنفشه مختاری، آرزو محمدی، رویا ملاکی را هر کدام به ۶ سال زندان محکوم نمود.

فعال کارگری ناهید خداجو نیز روز ۲۷ فروردین ۹۹ جهت تحمل دوران محکومیت خود به شعبه اجرای احکام اوین احضار شد. وی به ۶ سال حبس تعزیری و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شده بود.

ماه گذشته همچنین شاهد بازداشت فعالان بیشتری بود.

[نرگس منصوری](#) روز ۲۵ فروردین ۹۹ توسط تعدادی از مأموران امنیتی تهدید شد که خود را تا روز بعد به دادسرای اوین معرفی کند.

معلم بازنشسته و [فعال مدنی ناهید فتحعلیان](#) روز ۲۶ فروردین ۹۹ توسط نیروهای لباس شخصی بازداشت شد.

[دکتر فاطمه اسماء اسماعیل زاده](#)، روانشناس و استاد دانشگاه بیرجند، به دلیل ناتوانی در تأمین قرار وثیقه ۵۰۰ میلیون تومانی به زندان بیرجند منتقل شد. وی در غیاب همسرش که در زندان به سر می برد، سرپرستی ۴ فرزند ۷ تا ۱۶ ساله و والدین سالخورده خود را بر عهده داشت.

فراخوان گزارشگران و کارشناسان ملل متحد

گزارشگران و کارشناسان حقوق بشر ملل متحد به آزادی فوری زندانیان به ویژه آزادی زندانیان سیاسی در ایران فراخوان دادند. در [فراخوان گزارشگران ملل متحد](#) که روز ۲۹ فروردین ۱۳۹۹، منتشر شد از جمله آمده است: «ایران به شدت از [ویروس کرونا](#) ضربه دیده است. در چنین شرایطی اکثر [زندانیان عقیدتی](#)، مدافعان حقوق بشر، فعالان محیط زیست و زندانیان دوتابعیتی هم چنان در زندان هستند. ما خواستار آن هستیم که این زندانیان فوراً آزاد شوند. زندانیان در ایران از قدیم با مشکلات بهداشتی و درمانی و ازدحام بیش از حد روبه رو بوده اند. ما مصرانه خواستار رفتار منطبق با میثاق جهانی حقوق شهروندی و سیاسی با زندانیان هستیم.»